

Måske kunne man i virkeligheden vende hele modellen om og sige, at det, der var brug for, var en bemyndigelse til skatteministeren til at gribe ind, dér hvor der var brug for det, og tage ligningen over i statsligt regi, ligningen af store komplicerede sager, som man ikke har den nødvendige ekspertise til lokalt, eller hele ligningen i en kommune, hvis kommunen viser manglende vilje til at løse opgaverne ordentligt.

Vi er helt åbne over for, hvordan man skal gøre det her i praksis, men selve det princip, som skatteministeren beder om tilslutning til her: at staten går ind på selskabsligningsområdet, er vi positive over for. Det har været SF's politik siden 1985.

Så hvis der er nogen, der siger, at det her er noget, der er kommet som en tyv om natten, og noget, som man ovre i Finansministeriet har fundet på i en paniktime, hvor man var uligevægtig – og alt muligt andet, som jeg hører nogle sige – så vil jeg gerne dementere det. Det har været SF's vedtagne politik i 12 år, at vi ønsker et øget statsligt element i ligningsarbejdet her for at få større effektivitet ind i det. På den måde, som det foregår på i øjeblikket, er der simpelt hen alt for mange indtægter, som samfundet ikke får.

Men det er meget vigtigt for os at understrege, at de gode faglige miljøer, der findes mange steder – de steder, hvor kommunerne har taget denne opgave seriøst, dér, hvor det fungerer godt, dér, hvor man har opbygget en ekspertise – selvfølgelig ikke må blive slået i stykker af den måde, vi nu foretager omlægningerne på. Vi skal gøre det på en klog måde, sådan at det, vi får ud af det her, alene er gevinster, alene er en mere effektiv ligning.

Det tror jeg også er skatteministerens hensigt med det her; den er ikke at lave en eller anden paladsrevolution, hvor vi vælter alle skriveborde i de kommunale forvaltninger. Hvorfor i al verden skulle vi gøre dét? Det kan ingen have nogen interesse i. Hensigten er bare at få en mere effektiv og ensartet ligning på selskabskatteområdet, og det tror jeg også på at vi kan nå til enighed om.

Jeg kan dog forstå, at Venstre og De Konservative nu er begyndt at interessere sig en lille smule for det her, for man kommer nu med et tilbud til os andre om, at man vil godt være med til at kigge på det, og det er da i orden, men kan vi så ikke få at vide mere konkret, hvad det er, man gerne vil foretage af omorganiseringer på feltet her. For hvis Venstre og De

Konservative har nogle konkrete forslag til, hvordan de vil gøre det, kan vi da snakke om det.

Det, jeg har hørt indtil nu, er bare, at man ikke vil ændre noget. Og hvis man ikke vil ændre noget, må jeg sige, at det standpunkt kan man jo have, men så er det ikke noget udspil til et kompromis, så er det et udspil til, at vi bare må håndtere det i den kreds, der nu er blevet enig, og vi er jo altså et flertal, som er blevet enig om at omorganisere det her.

Så hvis Venstre og De Konservative vil deltage i debatten her, vil jeg bede dem om at tage det udgangspunkt, at vi er et flertal, der er enig om et øget statsligt element for at få en mere effektiv ligning på det her område, for det er grundlaget for debatten, og det er også sådan, det bliver.

Formanden:

Så er der bedt om korte bemærkninger af hr. Kim Behnke, hr. Peter Brixtofte og hr. Flemming Hansen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når man hører hr. Jes Lunde's beskrivelse af, hvad det her forslag går ud på, så skulle man tro, at det, vi har til behandling i dag, var et beslutningsforslag, for hr. Jes Lunde står og beskriver, at der er nogle principper, som SF er glad for, og siger, at nu må vi have sat det her i gang osv.

Men hr. Jes Lunde og SF bør være opmærksomme på, at når dette lovforslag er blevet vedtaget efter en tredjebehandling og bliver sendt over til statsministeren, så er der endnu en lov i Danmark, og så er der nogle virksomheder, nogle kommuner og nogle mennesker, der får konsekvenser af det her. Det er ikke bare en debat, man sætter i gang. Der er faktisk nogle mennesker, der kan blive dømt ved domstolene, og i den forbindelse har jeg et spørgsmål til hr. Jes Lunde:

Hvis man nu forestiller sig, at en hovedaktionær ved den lokale skatteligning eksempelvis får en afgørelse, hvor en transaktion godkendes, men at den praksis eller regnskabsdisponering, der har fundet sted i det selskab, hvor han eller hun er hovedaktionær, så efterfølgende underkendes, hvad skal manden eller kvinden så gøre?

Når man altså sidder med to forskellige afgørelser af samme spørgsmål, hvad skal man så